ሰቈቃው ኤርምያስ

መግቢያ

ሰቈቃው ኤርምያስ፥ በአምስት መቶ ሰማኒያ ስድስት ዓመተ ዓለም ኢየሩሳሌም በመፍረስዋና ሕዝብዋም በመሰደዳቸው ምክንያት የቀረቡ አምስት የሐዘን ቅኔዎች ቅንብር ነው፤ ምንም እንኳ የመጽሐፉ አብዛኛው ክፍል ስለ ለቅሶና ስለ ሐዘን የሚያወራ ቢሆንም፥ በእግዚአብሔር ስለመታመንና በተስፋ ስለመኖር የሚናገር ክፍልም ይገኝበታል፤ እነዚህን ቅኔዎች አይሁዳውያን በአምስት መቶ ሰማኒያ ስድስት ዓመተ ዓለም በሀገሪቱ ላይ የደረሰውን ጥፋት ለማስታወስ በየዓመቱ የጾምና የሐዘን ሥርዓቶችን በሚፈጽሙባቸው ቀናት ውስጥ ይጠቀሙባቸዋል።

ምዕራፍ 1
የኢየሩሳሌም መከራና ሐዘን

1 በሕዝብ ተሞልታ የነበረችው ኢየሩሳሌም
እንዴት ብቻዋን ቀረች!
ዓለም ያከብራት የነበረች
ባልዋ እንደሞተባት ሴት እንዴት
ብቻዋን ቀረች!
በከተሞች መካከል ክብር የነበራት
እመቤት
እነሆ በባርነት ላይ ወድቃለች።

2 ሌሊቱን ሁሉ ስትጮኽ
እንባዋ በጒንጮችዋ ላይ ይወርዳል፤
ከቀድሞ ወዳጆችዋ ሁሉ
እርስዋን የሚያጽናና አንድ እንኳ
አልተረፈም፤
የጦር ጓደኞችዋ የነበሩ ሁሉ
ከድተዋታል፤
በጠላትነትም ተነሥተውባታል።

3 የይሁዳ ሕዝብ ያለ ምንም ረዳት
ብቻቸውን የቀሩ ባሪያዎች ሆነው፥
ከአገራቸው ተባርረው፥
"የእኛ ነው" የሚሉት ስፍራ
በሌለበት
በባዕድ አገር ይኖራሉ።
ዙሪያቸውንም በጠላት ስለተከበቡ
ምንም ማምለጫ የላቸውም።

4 በየዓመት በዓላቱ ለመስገድ
ወደ ቤተ መቅደስ የሚመጣ አንድ
እንኳ የለም፤
በየመንገዱ ሲዘፍኑ የነበሩ ልጃገረዶች
ተጨንቀዋል።
ካህናቱም በሐዘን ይቃትታሉ፤
የከተማይቱ የቅጽር በሮች ባዶዋቸውን
ይቀራሉ፤
ጽዮንም በጭንቅ ላይ ትገኛለች።

5 ለጠላቶችዋ ሁሉ ነገር
ተከናውኖላቸዋል፤
በኀይላቸውም ይይዙአታል፤
ከኃጢአትዋም ብዛት የተነሣ
እግዚአብሔር አስጨንቆአታል፤
ልጆችዋም ሁሉ በጠላት ተማርከው
ተወስደዋል።

6 የኢየሩሳሌም ግርማና ውበት አልፎ
የተረሳ ሆኖአል፤
መሪዎችዋ እንደተራቡ ዋልያዎች
ደክመዋል፤
ኀይላቸው እጅግ ስለተዳከመ
ከጠላቶቻቸው ሸሽተው ለማምለጥ
አልቻሉም።

7 ፈራርሳ ብቻዋን የተቀመጠችው
ኢየሩሳሌም
እነሆ አሁን የቀድሞ ውበትዋን
ታስባለች።
በጠላት እጅ በወደቀች ጊዜ ማንም
የረዳት አልነበረም፤
ድል አድራጊዎችዋም በእርስዋ
አወዳደቅ ሳቁ።

8 እነሆ ክብርዋ ሁሉ አልፎአል፤
ራቁትዋንም ሆና በሁሉ ዘንድ
ተንቃለች፤
ለመጨነቅም ከማፈርዋ የተነሣ
ፊትዋን ትሸፍናለች፤

ኢየሩሳሌም እጅግ አሰጸያፊ በሆነ
ኃጢአት ራስዋን አርክሳለች ።

9 ርኵሰትዋ በቀሚሱ ተጋልጦ የሚታይ
ሆኖአል ፤
እርስዋ ግን ይህ ሁሉ ይደርስብኛል
ብላ አላሰበችም ።
አወዳደቅዋ የሚያሠቅቅ ነው ።
የሚያጽናናትም ከቶ የለም ፤
ጠላቶችዋ ድል መትተዋታል ፤
ስለዚህም ምሕረት ለማግኘት ወደ
እግዚአብሔር ትጮኻለች ።

10 ጠላቶችዋ ተከብራ የኖረችበትን ሀብት
ሁሉ ቀሙአት ፤
አረማውያንም እግዚአብሔር
እንዳይገቡበት ወደከለከላቸው
ቤተ መቅደስ ሰተት ብለው ሲገቡ
አየች ።

11 ሕዝብዋ ምግብ ማግኘት ፈልገው
በሐዘን ይቅትታሉ ፤
በሕይወት ለመኖር ሲሉ
ለትንሽ ምግብ ሀብታቸውን ሁሉ
ይለውጣሉ ፤
ከተማይቱም "እግዚአብሔር ሆይ!
ተመልከተኝ ፤
መከራዬንና ውርደቴን ሁሉ እይልኝ"
እያለች ትጮኻለች ።

12 እንዲሁም በአጠገብዋ ለሚያልፈው ሁሉ
እንዲህ እያለች ትጮኻለች ፤
"ተመልከቱኝ! እግዚአብሔር በተቈጣ
ጊዜ
ይህን በእኔ ላይ ያደረሰውን የሚያህል
መከራ
ያደረሰበት ሰው ከቶ አይገኝም ።

13 "እርሱ ሥር መሠረቴን
የሚያቃጥል እሳት ከላይ ልኮአል ፤
በእኔ ላይ ወጥመድ ዘርግቶ ወደ
መሬት ጣለኝ ፤
ማለቂያም በሌለው ሥቃይ ውስጥ
ተወኝ ።

14 "እርሱ የሠራሁትን ኃጢአት ሁሉ
ሰብስቦ በአንድነት አሰረ ፤
በአንገቴም ላይ እንደ ቀንበር
አኖረው ፤
ክብደቱም ስለተጫነኝ ደከምሁ ፤
እግዚአብሔር ለጠላቶቼ አሳልፎ
ሰጠኝ ፤
እነርሱንም ለመቃወም የሚረዳኝ
አላገኘሁም ።

15 "እግዚአብሔር ኀያላን በሆኑት
ወታደሮቼ ላይ ይስቃል ፤
ጐልማሶቼን የሚያጠፋ ሠራዊት ላከ ፤
በመርገጫው ቦታ እንደሚጨመቅ
የወይን ፍሬ ሕዝቤን አደቀቀ ።

16 "እንባዬ በዐይኖቼ ሞልቶ በመትረፍረፍ
የሚፈስሰውም ስለዚህ ነው ፤
ሊያጽናናኝና ሊያበረታታኝ የሚችል
ማንም የለም ፤
የጠላት ሠራዊት ድል መታኝ ፤
ከሕዝቤም የቀረ የለም ።

17 "ጽዮን ዕርዳታ ለማግኘት እጆችዋን
ዘርግታለች ፤
ነገር ግን የሚያጽናናት አላገኘችም ፤
እስራኤልን በዙሪያዋ ያሉት አገሮች
በጠላትነት እንዲወጉአት
እግዚአብሔር ፈቀደ ፤
ኢየሩሳሌምም በመካከላቸው
እንደ ርኩስ ነገር ተቈጠረች ።

18 "ነገር ግን እግዚአብሔር እውነተኛ
ነው ፤
ምክንያቱም እኔ ለእርሱ ታዛዥ ሆኜ
አልተገኘሁም ፤
በሁሉ ቦታ የምትገኙ ሕዝብ ሁሉ
አድምጡኝ ፤
በእኔ ላይ የደረሰውንም መከራ
ተመልከቱ ፤
ሴቶችና ወንዶች ወጣቶቼ ሁሉ
ተማርከው ተወስደዋል ።

19 "የጦር ቃል ኪዳን ጓደኞቼን ጠራሁ ፤
እነርሱ ግን እኔን ለመርዳት እምቢ
አሉ ፤
ሕይወታቸውን ለማትረፍ ምግብ
በመሻት ላይ ሳሉ
ካህናቱና መሪዎቼ ሁሉ በከተማይቱ
መንገዶች ሞቱ ።

20 "እግዚአብሔር ሆይ!
ነፍሴን በሐዘን የሚያስጨንቃትን
መከራዬን ተመልከት ፤
ስለ ኃጢአቴ ከማዘኔ የተነሣ ልቤ
ተሰብሮአል ፤
በየመንገዱ ግድያ ይፈጸማል ፤
በመኖሪያ ቤቶችም በር ላይ ሞት
አለ ።

21 "የሚያጽናናኝ ስለሌለ የጭንቀት
ጩኸቴን አድምጥ ፤
በእኔ ላይ ስላመጣኸው መቅሠፍት
ጠላቶቼ ተደስተዋል ፤

እኔን ለማዳን ተስፋ የሰጠህበት ቀን
እንዲመጣ አድርግ ።
እኔ እንደተሠቃየሁ ጠላቶቼም
እንዲሠቃዩ አድርግ ።

22 “በክፋታቸው መጠን ፍረድባቸው ፤
እኔን ስለ ኃጢአቴ እንደቀጣኸኝ
እነርሱንም ቅጣ ።
ከችግሬ ብዛት የተነሣ በሐዘን
እቃትታለሁ ፤
ልቤም በሕመም ላይ ይገኛል ።”

ምዕራፍ 2

እግዚአብሔር በኢየሩሳሌም ላይ ያመጣው ቅጣት

1 እግዚአብሔር ከመቈጣቱ የተነሣ
ጽዮንን በጨለማ ጋረዳት ፤
ውብ የሆነውን ሰማያዊ ክብርዋን ወደ
ፍርስራሽነት ለወጠው ፤
በቊጣው ቀን ሌላው ቀርቶ ቤተ
መቅደሱን እንኳ ተወው ።

2 እግዚአብሔር በይሁዳ ያሉትን መንደሮች
ሁሉ
ያለ ምሕረት ደመሰሰ ፤
የሀገሪቱንም መከላከያ ምሽጎች
በቊጣው አፈራረሰ ፤
በይሁዳ ምድርና በገዥዎችዋ ላይ
ውርደትን አመጣ ።

3 እጅግ ተቈጥቶም የእስራኤልን ኀይል
ሰባበረ ፤
ጠላት በመጣ ጊዜ እኛን መርዳት
እምቢ አለ ፤
የእርሱ ቊጣ ሁሉን ነገር
እንደሚያጠፋ እሳት
በእኛ ላይ ነደደ ።

4 እርሱ እንደጠላት ፍላጻዎቹን በእኛ ላይ
አነጣጠረ ፤
እኛ ደስታና ሐሤት
የምናደርግባቸውን ወገኖች ሁሉ
ገደለ ፤
እዚህም በኢየሩሳሌም እንደ እሳት
የተቀጣጠለው
የቊጣው ግለት ተሰምቶናል ።

5 እግዚአብሔር እንደ አንድ ጠላት ሆኖ
እስራኤልን ደመሰሰ ፤
ምሽጎችዋንና ቤተ መንግሥቶችዋን
አፈራረሰ ፤
በይሁዳም ሕዝብ ላይ ማለቂያ
የሌለውን ሐዘን አመጣ ።

6 ስንሰግድበት የነበረውንም ቤተ መቅደሱን
ሰባብሮ አደቀቀው ፤
የዓመት በዓላትንና ሰንበታትንም
አስወገደ ፤
ንጉሥም ሆነ ካህን ሁሉም
በተመሳሳይ ሁኔታ
የቊጣው ኀይል ተሰምቶአቸዋል ።

7 እግዚአብሔር መሠዊያውን አስወገደ ፤
ቤተ መቅደሱንም ተወ ፤
ጠላትም ግንቦቹን ያፈርስ ዘንድ
ፈቀደለት ፤
እኛ በደስታ ስንሰግድበት የነበረውን
ስፍራ
እነርሱ በድል አድራጊነት መደንፈያ
አደረጉት ።

8 እግዚአብሔር የጽዮንን ግንብ ሁሉ
ለማፈራረስ ወሰኖአል ፤
እነርሱን ከማጥፋት የማይገታ መሆኑን
ለማረጋገጥ
የመለኪያ ገመዱን ዘርግቶአል ፤
የዘብ መጠበቂያ ግንቦችና ቅጽሮች
ሁሉ በአንድነት ይፈራርሳሉ ።

9 የቅጽር በሮች ከመሬት በታች
ይቀበራሉ ፤
መወርወሪያዎቻቸውም ይሰባበራሉ ፤
ንጉሡና መሳፍንቱ እነሆ አሁን
በስደት ላይ ናቸው ፤
የኦሪት ሕግ ትምህርት ከእንግዲህ
ወዲህ አይሰጥም ፤
ነቢያትም ከእግዚአብሔር ዘንድ
የሚያዩት ራእይ
አይገለጥላቸውም ።

10 የኢየሩሳሌም ሽማግሌዎች ማቅ ለብሰውና
በራሳቸው ላይ ዐመድ ነስንሰው
በምድር ትቢያ ላይ ጸጥ ብለው
ይቀመጣሉ ፤
ወጣት ልጃገረዶችም አንገታቸውን
ወደ መሬት ይደፋሉ ።

11 ከለቅሶ ብዛት የተነሣ ዐይኖቼ ፈዘዙ ፤
ነፍሴም በጭንቅ ላይ ናት ፤
ከሕዝቤ መደምሰስ የተነሣ በሐዘን
ደቅቄአለሁ ፤
ልጆችና ሕፃናት በከተማይቱ
መንገዶች ይዝለፈለፋሉ ።

12 ተርበውና ተጠምተው ወደ እናቶቻቸው
ይጮኻሉ ፤
እንደ ቊስለኞች ተዝለፍልፈው
በየመንገዱ ይወድቃሉ ፤

በእናቶቻቸውም ክንድ ላይ ሆነው
በሞት ሕይወታቸው ያልፋል ።

13 ኢየሩሳሌም! የተወደድሽው ኢየሩሳሌም
ሆይ!
እንግዲህ ምን እላለሁ?
እንዴትስ ላጽናናሽ እችላለሁ?
ይህን ያህል የተሠቃየ ከቶ ማንም
የለም፤
የመጣብሽ ጥፋት እንደ ውቅያኖስ
ወሰን የለውም፤
ተስፋ ለማድረግ የሚያስችል ምንም
ነገር የለም ።

14 ነቢያትሽ ከውሸት በስተቀር የሚነግሩሽ
ምስጢር የለም፤
ኃጢአትሽን በመሸፈን በስብከታቸው
አታልለውሻል፤
"ንስሓ መግባት አያስፈልገኝም"
ብለሽ እንድታስቢ አደረጉሽ ።

15 በከተማይቱ የሚያልፉ ሕዝብ ሁሉ
በንቀት ዐይን ይመለከቱሻል፤
"የተወደደችውና የዓለም መመኪያ
የነበረችው ከተማ ይህች ናትን?"
በማለት ራሳቸውን እየነቀነቁ
በኢየሩሳሌም ፍርስራሾች ላይ
ይስቃሉ ።

16 ጠላቶችሽ ሁሉ በጥላቻ ዐይን እያዩ
ያፌዙብሻል፤
ጥርሳቸውንም በቊጣ በማፋጨት
"የጠበቅነው ጊዜ ይኸው ነው!
እነሆ አጠፋናት!" ይላሉ ።

17 እግዚአብሔር በዛቻ ሊያደርግ ያቀደውን
ሁሉ አደረገ፤
ከረጅም ጊዜ በፊት ባስጠነቀቀን
መሠረት
ያለ ምንም ምሕረት ደመሰሰን ።
ለጠላቶቻችንም ድልን አጐናጸፋቸው፤
በእኛም አወዳደቅ እንዲደሰቱ
አደረገ ።

18 ኢየሩሳሌም ሆይ! ቅጽሮችሽ ወደ
እግዚአብሔር ይጮኹ!
እንባዎችሽም ሌሊትና ቀን እንደ
ወንዝ ውሃ ይፍሰሱ፤
በለቅሶና በሐዘን ራስሽን አድክሚ ።

19 ሌሊቱን ሁሉ ነቅተሽ ወደ እግዚአብሔር
ጩኺ፤
በሙሉ ልብሽ ስለልጆችሽ ምሕረትን
ለምኚ፤
ምክንያቱም ልጆችሽ በየመንገዱ
ማእዘን
በረሀብ ለመሞት ተቃርበዋል ።

20 ጌታ ሆይ ተመልከት!
እንዲሠቃዩ ያደረግሃቸውን ሁሉ
አስተውል!
ሴቶች የሚወዱአቸውን የራሳቸውን
ልጆች ሥጋ በሉ፤
ካህናትና ነቢያት በቤተ መቅደስ
ውስጥ እየተገደሉ ናቸው ።

21 ወጣቶችና ሽማግሌዎች
በተመሳሳይ ሁኔታ ሞተው በየመንገዱ
ወደቁ ።
ወጣቶች ወንዶችና ሴቶች በጠላት
ሰይፍ ተጨፈጨፉ፤
በቊጣህ ቀን ያለ ምሕረት እንዲታረዱ
አደረግህ ።

22 እኔን የሚያሸብር በዓል እንዲያደርጉ
ጠላቶቼን ጋበዝህ፤
በቊጣህ ቀን ከጥፋት ማምለጥ የቻለ
አልተገኘም፤
ያሳደግሁአቸውንና የምወዳቸውን
ልጆቼን ገደሉ ።

ምዕራፍ 3
ቅጣት ፤ ንስሓና ተስፋ

1 በእግዚአብሔር መቅጣት ምን መሆኑን
ያወቅሁ እኔ ነኝ፤
2 እርሱ እኔን ከፊቱ አስወግዶ ምንም
ብርሃን
በማይታይበት ጨለማ ውስጥ
እንድሰምጥ አድርጎኛል፤
3 ያለ ምሕረትም ደጋግሞ መታኝ፤

4 ቆዳዬን ገፍፎ ሥጋዬን ቈራረጠው፤
አጥንቴንም ሰባበረው፤
5 ችግርና ሥቃይ በበዛበት ወህኒ ቤት
ዘጋብኝ፤
6 ከብዙ ጊዜ በፊት እንደሞቱ ሰዎች
በድቅድቅ ጨለማ ውስጥ እንድኖር
አደረገኝ ።

7 ወደ ግንብ አስገብቶ ፤ በሰንሰለት አሰረኝ፤
ስለዚህ እኔ የማምለጥ ተስፋ የሌለኝ
እስረኛ ነኝ ።
8 ዕርዳታ ለማግኘት ድምፄን ከፍ አድርጌ
እጮኻለሁ፤
እግዚአብሔር ግን ጩኸቴን ማዳመጥ
አይፈልግም ።

9 በምራመድበት ጊዜ እንገዳገዳለሁ ፤
በየትም ቦታ መዘዋወር እንዳልችል
የድንጋይ ግንብ ይከለክለኛል ።

10 እንደ ድብ አድፍጦ ይጠባበቀኛል ፤
እንደ አንበሳም ይሸምቅብኛል ።
11 በየመንገዱም እያሳደደ
ቈራርጦ ይጥለኛል ።
12 ቀስቱን ስቦ
ለፍላጻዎቹ ዒላማ አደረገኝ ።

13 ፍላጻዎቹንም እስፈንጥሮ
ወደ ሰውነቴ ጠልቀው እንዲገቡ
አደረገ ።
14 ቀኑን ሁሉ ሕዝቡ በእኔ ላይ ይስቃሉ ፤
እኔ ለእነርሱ ሁሉ መቀለጃ ሆኘለሁ ።
15 መራራ የሆነ ፈሳሽ በጉሮሮዬ እንዲወርድ
እደረገ ፤
እንደ ሬት በመረረ ምግብና መጠጥም
አጠገበኝ ።

16 ወደ መሬት ጥሎ ረገጠኝ ፤
ጥርሶቼንም በድንጋይ ሰባበረ ።
17 የጤንነትን የሰላምና የደስታን ትርጒም
ረሳሁ ፤
18 በእግዚአብሔር ላይ ያለኝ ተስፋ
ስለተቈረጠ ፤
ከእንግዲህ ወዲህ ብዙ ጊዜ የምኖር
አይደለሁም ።

19 ሥቃዬንና እገር የሌለኝ ከርታታ መሆኔን
ማሰብ
ራሱ መራራ መርዝ ይሆንብኛል ።
20 ስለዚህም ሁኔታ ሁልጊዜ ሳስብ መንፈሴ
ይጨነቃል ፤
21 ሆኖም ይህን አንድ ነገር በማስብበት ጊዜ
ተስፋዬ ተመልሶ ይመጣል ፤

22 ይኸውም ሳንጠፋ የቀረነው
ዘላለማዊ በሆነው በእግዚአብሔር
ፍቅርና ከምሕረቱም ብዛት የተነሣ
ነው ።
23 የንጋት ፀሐይ በየዕለቱ እንደምትወጣ
ፍቅሩና ምሕረቱ ሁልጊዜ አዲስ ፥
ታማኝነቱም ታላቅ ነው ።
24 የእኔ እለኝታ እግዚአብሔር ስለሆነ
እርሱን ብቻ ተስፋ እያደርጋለሁ ።

25 እግዚአብሔር ለሚፈልጉትና
በእርሱ ተስፋ ለሚያደርጉ ሁሉ ቸር
ነው ፤
26 ስለዚህ ለእኛ የሚበጀን የእርሱን
አዳኝነት
በትዕግሥት መጠበቅ ብቻ ነው ።
27 ይህንንም ትዕግሥት ከወጣትነታችን ጊዜ
ጀምሮ መለማመድ ይገባናል ።

28 ከባድ መከራ በሚደርስብን ጊዜ
በትዕግሥት ጸጥ ብለን ለብቻችን
መቀመጥ ይገባናል ።
29 ተስፋ ሊኖረን ስለሚችል
ራሳችንን ዝቅ አድርገን እናስገዛ ።
30 ብንደበደብም ብንሰደብም ፥
ሁሉንም በትዕግሥት እንቀበል ።

31 እግዚአብሔር መሐሪ ስለሆነ
ለዘላለሙ አይተወንም ።
32 ለጊዜው ሐዘን ቢያመጣብንም ፥
በመጨረሻ ይምረናል ፤
ለእኛም ያለው ፍቅር እውነተኛና
ብርቱ ነው ።
33 እርሱ እኮ በእኛ ላይ ሐዘንና ሥቃይ
በማምጣት
የሚደሰት አይደለም ።

34 በእስር ቤት ሳለን መንፈሳችን እንዴት
እንደተሰበረ
እግዚአብሔር ራሱ ያውቃል ።
35 እርሱ የሰጠንን መብት እንደተነፈግነም
ያውቃል ።
36 በአደባባይ ፍትሕ መጓደሉንም
ያውቃል ።
37 ሁልጊዜ ተፈጻሚነት ማግኘት የሚችል ፥
እግዚአብሔር የፈቀደው ነገር ብቻ
ነው ፤
38 ምክንያቱም መልካምም ሆነ ክፉ ፥
ሁሉ ነገር የሚፈጸመው በእርሱ
ትእዛዝ ነው ።
39 ታዲያ እርሱ በኃጢአታችን ምክንያት
በቀጣን ጊዜ
የምናጒረመርመው ስለምንድን ነው?

40 እንግዲያውስ መንገዳችንን መርምረን
እንፈትን ፤
ወደ አምላካችንም እንመለስ ።
41 ልባችንን ከፍተንና እጆቻችንን ዘርግተን
በሰማይ ወደሚኖር እግዚአብሔር
እንዲህ ብለን እንጸልይ ፦
42 "አምላክ ሆይ! ኃጢአትና ዐመፅ
ሠርተናል ፤
አንተም ይቅር አላልከንም ።

43 "አንተ እኛን በማሳደድ ገደልከን
ምሕረትህም በቊጣህ ውስጥ ተሰወረ ።
44 ቊጣህም እንደ ከባድ ደመና ተጋርዶ
ጸሎታችን ወደ አንተ እንዳይደርስ
ከለከለ ።

45 በዓለም ሕዝብ ፊት እንደ ቤት ጥራጊ
ቆሻሻ አደረግኸን ።

46 “ጠላቶቻችን እኛን በመስደብ መዘባበቻ
አደረጉን ፤
47 መቅሠፍትና ጥፋት ስለደረሰብን ፤
በአደጋና በፍርሃት ተከብበን
እንኖራለን ።
48 ከሕዝቤ ጥፋት የተነሣ
የሀዘኖቼ እንባ እንደ ወንዝ ውሃ
ይጐርፋል ።

49 “እንባዬ እንደማያቋርጥ የውሃ ምንጭ
ይፈስሳል ፤
50 እግዚአብሔር ከላይ ከሰማይ ሆኖ
እስኪመለከተንና እስኪያየን ድረስ
ከመፍሰስ አይገታም ።
51 በከተማይቱ ሴቶች ላይ የደረሰባቸውን
ውርደት ሁሉ ባየሁ ጊዜ ልቤ
አዘነ ።

52 “ያለ ምክንያት የሚጠሉኝ ጠላቶቼ
እንደ ወፍ አጠመዱኝ ።
53 ከነሕይወቴ ጕድጓድ ውስጥ ወርውረው
የጕድጓዱን አፍ በድንጋይ ዘጉብኝ ።
54 ውሃ በእናቴ ላይ ሞልቶ ሲፈስስ
የምሞትበት ጊዜ የተቃረበ መሰለኝ ።

55 “እግዚአብሔር ሆይ! በጥልቅ ጕድጓድ
ውስጥ ሆኜ
ወደ አንተ ጮኽኩ ፤
56 ጩኸቴን እንድታዳምጥ በለመንኩህም
ጊዜ ሰማኸኝ ።
57 ከቶ መፍራት እንደማይገባኝም በመግለጥ
የልመናዬን መልስ ሰጠኸኝ ።

58 “እግዚአብሔር ሆይ!
እኔን ለመታደግ መጥተህ ሕይወቴን
አዳንህ ፤
59 በእኔ ላይ የደረሰውን በደል ሁሉ
ስለምታውቅ ፍረድልኝ ።
60 ጠላቶቼ ምን ያህል እንደሚጠሉኝና
በእኔ ላይ ያቀዱትንም ሤራ
ታውቃለህ ።

61 “እግዚአብሔር ሆይ!
በእኔ ላይ የሰነዘሩትን ስድባቸውን
ሰምተሃል ፤
ያቀዱትንም ሤራ አውቀሃል ።
62 ቀኑን ሁሉ የሚወያዩትና
ተንኰል የሚያውጠነጥኑት እኔን
ለማጥፋት ነው ።

63 ከማለዳ እስከ ምሽት በዘፈን
ያፌዙብኛል ፤

64 “አምላክ ሆይ! ስለ ፈጸሙት በደል
ቅጣቸው ።
65 እርግማንህ በእነርሱ ላይ ይሁን ፤
በተስፋ መቊረጥ የተሞሉ
አድርጋቸው ።
66 በቍጣህ አድነህ ያዛቸው ፤
ከምድርም ላይ አስወግዳቸው ።”

ምዕራፍ 4

ኢየሩሳሌም ከውድቀት በኋላ

1 የሚያብረቀርቅ ወርቃችን ውበቱን አጥቶ
ደበዘዘ ፤
ቤተ መቅደስ የታነጸባቸው ድንጋዮች
በየመንገዱ ተበታተኑ ።

2 የጽዮን ወጣቶች ከወርቅ ይልቅ የከበሩ
ነበሩ ፤
አሁን ግን እንደ መናኛ የሸክላ ዕቃ
ሆነዋል ።

3 እናት ተኲላ እንኳ ግልገሎችዋን አጥብታ
ታሳድጋለች ፤
ሕዝቤ ግን በሚጮኹ ሰጎኖች ዘንድ?

ሕዝቤ ግን በምድረ በዳ

8 አሁን ግን ፊታቸው እንደ ጥላሸት
ስለጠቈረ
በየመንገዱ ወድቀው ሲገኙ
የሚያውቃቸው የለም፤
እንደ እንጨት የደረቀ ቈዳቸው
በአጥንታቸው ላይ ተጣብቆአል።

9 ሕይወታቸውን የሚያቆዩበት ምግብ
አጥተው
በረሀብ ቀስ በቀስ ወደ ሞት
ከሚያዘግሙትና
ዘግይተውም ከሚሞቱት ይልቅ፤
በጦርነት የሞቱት የተሻሉ ሆነዋል።

10 በሕዝቤ ላይ የመጣው መቅሠፍት፤
ብርቱ ድንጋጤን አስከተለ፤
ርኅሩኆች የነበሩት ሴቶች
የገዛ ልጆቻቸውን ቀቅለው ለመብላት
ጨከኑ።

11 እግዚአብሔር የጽኑ ቍጣውን ኀይል
በሙሉ ገለጠ፤
የጽዮንንም መሠረት የሚበላ እሳት
አቀጣጠለ።

12 በየትም ስፍራ የባዕዳን ሕዝብ መሪዎችም
እንኳ ሳይቀሩ
ምንም ዐይነት ወራሪ በኢየሩሳሌም
የቅጽር በሮች ይገባል ብለው
አላመኑም ነበር።

13 ነገር ግን ነቢያትዋ ኃጢአት
በመሥራታቸውና
ካህናትዋም ንጹሓን ሰዎችን
በመግደላቸው ምክንያት ይህ
ሊሆን ቻለ።

14 መሪዎችዋ እንደ ታወሩ ሰዎች በየመንገዱ
ይዞራሉ፤
በደም የተነከሩ ስለሆኑም ሰው ሁሉ
ለመንካት ይጸየፋቸዋል።

15 ስለዚህም ሕዝቡ “ወዲያ ሂዱ! ስለ
ረከሳችሁም
አትንኩን!” እያሉ ይጮኹባቸዋል።
ከዚህም የተነሣ ከሕዝብ ወደ ሕዝብ
ይሄዳሉ፤
ተቀባይ ግን አያገኙም።

16 እግዚአብሔር ራሱ የበተናቸው ስለሆነ
ከእንግዲህ ወዲህ ስለ እነርሱ
አያስብም፤
እርሱ ስለ ካህናቶቻችንም ሆነ ስለ
መሪዎቻችን
ክብካቤ ለማድረግ ማሰቡን ትቶአል።

17 ምንም ዐይነት ዕርዳታ ሊደርስልን
የማይችል
መሆኑን እስከንገነዘብ ድረስ
ተመለከትን፤
ምንም ነገር ሊሰጥ ከማይችል ሕዝብ
ዕርዳታ ይገኛል ብለን ጠብቀን ነበር።

18 ጠላትም በየመንገዱ መዘዋወር
እንዳንችል
በዐይን ቍራኛ ይጠባበቀን ነበር፤
ዘመናችን አልቆአል፤ ፍጻሜውም
ደርሶአል።

19 ከሰማይ በርሮ ከሚወርድ ንስር ይልቅ
በመፍጠን አሳደዱን፤
በየኮረብታው ተከታትለው አደኑን፤
በበረሓም ሸምቀው ተጠባበቁን።

20 ከወራሪ እጅ ይጠብቀናል ብለን
የተማመንንበትንና
በእርሱ ጥላ ሥር ሆነን በሕይወት
እንኖር ዘንድ
እግዚአብሔር የመረጠልንን ንጉሥ
ማረኩ፤

21 የኤዶምና የዑጽ ሕዝብ ሆይ! እነሆ
ሳቁ፤
የቻላችሁትንም ያህል ደስ ይበላችሁ፤
ይሁን እንጂ የእናንተም መቅሠፍት
ተራውን ጠብቆ በመምጣት ላይ ነው፤
እናንተም እርቃናችሁ ተጋልጦ
በሐፍረት ትንገዳገዳላችሁ።

22 ጽዮን የኃጢአትዋን ብድራት ከፍላለች፤
እግዚአብሔር ከእንግዲህ ወዲህ
በስደት አያኖረንም፤
ኤዶም ሆይ! አንቺን ግን
እግዚአብሔር ይቀጣሻል፤
የኃጢአት ሥራሽንም ያጋልጣል።

ምዕራፍ 5

ምሕረት ለማግኘት የቀረበ ጸሎት

1 ጌታ ሆይ! በእኛ ላይ የደረሰብንን ሁሉ
አስብ፤
ተመልከተን፤ ውርደታችንንም እይ።

2 ሀብታችን በባዕዳን እጅ ነው፤
ቤታችን ሁሉ የባዕዳን መኖሪያ
ሆኖአል፤

4፡10 ፥ ዘዳ. 28፡57፤ ሕዝ. 5፡10።

3 አባቶቻችን በጠላት እጅ ተገደሉ ፤
ስለዚህም እነሆ እናቶቻችን ባል አልባ
ሆነው ቀርተዋል ።

4 ለምንጠጣው ውሃ ዋጋ እንከፍልበታለን ፤
የማገዶ እንጨት እንኳ በዋጋ መግዛት
አለብን ።

5 እንደ አህዮችና እንደ ግመሎች በመነዳት
እጅግ ደክመናል ፤
ነገር ግን እንድናርፍ
አይፈቀድልንም ።

6 ሕይወታችንን ለማቈየት የሚያስችል
ምግብ ለማግኘት
እስከ ግብጽና እስከ አሦር ድረስ
ልመና ሄድን ።

7 አባቶቻችን ኃጢአት ሠርተው አለፉ ፤
እኛ ግን በእነርሱ ኃጢአት
እንሠቃያለን ።

8 ከባሪያዎች ያልተሻሉ ሰዎች ይገዙናል ፤
ከጎደላቸውም ሊያድነን የሚችል
የለም ።

9 ነፍሰ ገዳዮች በየገጠሩ ይዞራሉ ፤
ምግብ በምንፈልግበት ጊዜ
ሕይወታችንን ለአደጋ አሳልፈን
እንሰጣለን ።

10 የረሀቡ ጽናት ቆዳችን እንደ ብረት
ምድጃ
እስኪግል ድረስ ትኩሳት ለቀቀብን ።

11 ሚስቶቻችን በጽዮን ላይ ተደፈሩ ፤
በይሁዳ መንደሮች ውስ
ልጃገረዶቻችን ተዋረዱ ።

12 መሪዎቻችን ተወስደው ተሰቀሉ ፤
የሽማግሌዎቻችን ክብር ተዋረደ ።

13 ወጣቶቻችን እንደ ባሪያዎች
እህል ይፈጩ ዘንድ ተገደዱ ፤
ሕፃናት ልጆች ከአቅማቸው በላይ
የሆነ
እንጨት በመሸከም ተንገዳገዱ ፤

14 ሽማግሌዎች ሰዎች በከተማው ቅጽር በር
ሸንጎ መቀመጥ አይፈቀድላቸውም ፤
ወጣቶችም የዘፈን ድምፅ አያሰሙም ።

15 ደስታ ከሕይወታችን ጠፍቶአል ፤
በጭፈራችን ቦታ ሐዘን ተተክቶአል ።

16 ከምንመካበት ነገር ሁሉ ምንም የተረፈን
ነገር የለም ፤
ኃጢአት ስለሠራን ተፈርዶብናል ።

17 ይህ ሁሉ ነገር ስለደረሰብን ልባችን
ታማሚ ሆኖአል ፤
ዐይናችን ዐወትር በእንባ ስለተሸፈነ
ማየት ተስኖታል ።

18 ምክንያቱም የጽዮን ተራራ
ብቻዋን የቀረች ምድረበዳ ሆናለች ።
ቀበሮዎችም በፍርስራሽዋ ላይ
ይፈነጫሉ ።

19 ነገር ግን እግዚአብሔር ሆይ !
የዘላለም ንጉሥ ስለሆንህ ፤
እስከ ዘመን ፍጻሜ ትገዛለህ ።

20 ታዲያ ለረዥም ጊዜ ይህን ያህል ስለምን
ተውከን ?
ከቶ እንደገና ታስታውሰናለህን ?

21 ጌታ ሆይ ! መልሰን ፤
ወደ አንተም አቅርበን ፤
የጥንት ክብራችንንም መልሰህ
አድስልን ፤

22 ወይስ እስከ መጨረሻ ለዘላለሙ
ጥለኸናልን ?
ለቊጣህስ ገደብ የለውምን ?